

Frekvenčno kartiranje neznanih področij vesolja - Zvezdna Navigacija 2 (7 del -Swaruu iz Erre - Pleiades)

<https://www.youtube.com/watch?v=JcJ6L6eN6Bs>

Avtor (povezava):
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
14. januar, 2020

Frekvenčno kartiranje neznanih področij vesolja - Zvezdna Navigacija 2 (7 del -Swaruu iz Erre - Pleiades)

Najpomembnejše točke šestega dela:

Z lokacije, etra, lahko pridete na vse lokacije v fizičnem svetu, vključno z vsemi časovnimi točkami teh lokacij - v fizičnem svetu.

Ko ima kraj neko frekvenco, z ujemanjem s to frekvenco postane ista frekvenca in se od nje ne razlikuje.

Izoliran, čas se ustavi. Šele s prisotnostjo zavesti iz tega trenutka, ki je sama po sebi frekvenca, se prizor začne oživljati z zaporedjem dogodkov.

Vsi nano-sekundni trenutki, ki v Vesolju nikoli niso obstajali, še naprej obstajajo kot frekvence v polju, ki je neskončno in vključuje vse.

To pomeni, da za ladjo ni težava potovati od točke A do točke B, prav tako ni težava potovati od enega datuma do drugega. V prostoru in času je enako. To se imenuje nadsvetlobno letenje.

V trenutku, ko zaznavamo ločenost od celote, kot holografski delček celote zaznavamo, kaj smo in kaj nismo. To je osnova za zaznavanje animacije časa z vidika določene točke opazovalca-zavesti.

Hitrost časa je odvisna od količine podatkov, ki jih zavest lahko obdela v svoji zavesti, pri čemer velja, da več kot je podatkov, hitreje zaznavamo čas.

Po svoji naravi, saj vsebuje vse in popolnoma vse, mora Eter vključevati zavesti in njihove zaznave, da so omejene, da so ali niso nekaj več.

To je naloga ljudi in samo njihova naloga, da delajo na sebi in kolektivno, da bi lahko zaznali že obstoječo 5D Zemljo.

Manifestacija s frekvencami in zvezdnim kartiranjem

Pomembna povezana točka tukaj <---

Že prej sem povedala, da lahko ladja s plazemskim reaktivnim pogonom doseže hitrost do približno 100.000 km/s, kar je približno 1/3 svetlobne hitrosti. Upoštevajte, da gre za pogon, ki tudi na ta način ustvari precejšnjo hitrost. Na Zemlji je nekaj znanih elementov znotraj zakonov mase in pospeška, ki veljajo, med njimi zakon, da predmet, ki nabira velike hitrosti, povečuje svojo maso, kar ustvarja potrebo po eksponentnem povečevanju energije, ki je potrebna za nadaljnje pospeševanje.

Tako bi imel predmet, ko doseže svetlobno hitrost, maso, ki bi bila enaka masi singularnosti, ali praktično neskončno maso. Zato bi morali tudi motorji proizvajati neskončno veliko potisno silo.

Ob povečanju mase ladje, ki deluje z jedrskimi reaktorji (ne z ničelno točko), bi masa reaktorja in elementa, ki zagotavlja energijo, pa naj bo to obogateni uran ali jedrska fuzija snovi in antimaterije ..., vplivala tudi na povečanje mase, kar bi vplivalo na zmogljivost pogonskega elementa, da bi zagotovil enakovredno energijo, potrebno za nadaljevanje pospeševanja.

Ali si do zdaj razumela?

Čeprav to naraščanje mase pogonskega elementa znotraj reaktorja ne vpliva in ne velja za reaktorje z energijo ničelne točke z depolarizacijo kvarčnih toroidov-merkab (kakršne uporabljajo taygetske ladje), ta problem kopičenja mase, posledično kopičenja upora, ne vpliva na nas, čeprav bi tehnično moral. Ker na količino energije, ki jo proizvede reaktor z ničelno točko, namreč ne vpliva povečanje mase, ki ga povzroči akumulirana hitrost.

Ionizacijski jedrski reaktor z razpadom težkih kovin, npr. uranove baze, daje več energije, ker se njegova masa povečuje z naraščajočo hitrostjo. Večja kot je masa v jedru ionizirajočega reaktorja, večje je sevanje in večje kot je sevanje, večja je energija.

Toda reaktor z ničelno točko ne daje več energije z večanjem hitrosti. Njegova proizvodnja energije ostaja stabilna, saj omenjena energija ne izvira iz nobenega elementa, povezanega z maso, ki jo energija daje pri atomskem razpadu.

Ionizacijski reaktor uporablja atomsko razpadanje elementov v jedru, ki so radioaktivni, na primer obogatene urana.

Reaktor z ničelno točko ni odvisen od nobenega objekta v jedru, ki daje energijo, saj je odvisen od drugih principov, bolj zapletenih, vendar po drugi strani bolj stabilnih.

Jasneje povedano:

Jedrski reaktor pri povečevanju hitrosti povečuje svojo moč v enaki meri, kot se kopiči masa (čeprav so tu še druge težave, ni tako preprosto). Reaktor z ničelno točko NE povečuje svoje moči tako, da plovilo ob povečanju hitrosti povečuje maso. Zato na ladjo, ki je odvisna od reaktorja z ničelno točko, vpliva kopičenje mase ladje, ki povzroča vedno večji upor, ko pospešuje. To omejuje hitrost in moč pospeševanja ladje v načinu reaktivnega pogona.

Vendar pa s trikom, ki ga izvajamo, na nas povečanje mase ne vpliva. <--- Trik samih ladij. Ko ladja poveča svojo hitrost in posledično tudi masni upor, isti potopni toroid ladje, ki služi tudi kot zaščitni ščit pred naključnimi materiali, kamni in vesoljskimi odpadki, z algoritmi, ki jih upravlja ladijski računalnik, zmanjša maso ladje in jo naredi lažjo. Zaradi te strategije ali manevra lahko ladja še naprej pospešuje do vsaj $1/3$ svetlobne hitrosti oziroma 100.000 km/s .

Te hitrosti so uporabne za medplanetarne polete, vendar so prepočasne za medzvezdna potovanja. S to hitrostjo bi ladja še vedno potrebovala 146.666 let, da bi prepotovala 440 svetlobnih let od Taygeta do Zemlje. Kot smo že pojasnili, zato skočimo v eter.

To je tudi za primer, če bi se kakšen znanstvenik domislil trditve, da je 100.000 km/s prehitra hitrost, da bi jo bilo mogoče doseči samo z akcijsko-reakcijskim pogonom, in imel bo prav. Le da sprememba gostote ladje to težavo omili.

Pri nadsvetlobnem letu lahko ladja potuje neposredno od izvora do cilja ali pa to stori z lapsusi. Na frekvenčnem zemljevidu, recimo od Taygete do Zemlje, so znane osnovne frekvence vsake točke med Taygeto in Zemljo. Če želite biti na srednji točki, morate načrtovati le skok do te točke in ne vse do Zemlje. Lahko pa izvedete tudi vrsto skokov, pri katerih lahko ladja spremeni vektor gibanja, pri čemer si nadsvetlobni let ogledate z vidika tradicionalnega zemljevida razdalj in položajev.

Skoki na vnaprej programirane točke so edini način, kako narisati trajektorijo vektorjev gibanja za ladjo, ki potuje v etru, kjer ni ne časa ne razdalj ne položajev na zemljevidu.

Razen, če se na poti od Taygete do Zemlje želite ustaviti na drugih lokacijah ali planetih, sicer to ni preveč praktično, če želite potovati le od točke A do točke B. In, logično, to velja za katero koli točko A in katero koli točko B, ne le od Taygete do Zemlje. Vendar ima to svoj namen, in sicer kartiranje frekvenc medzvezdnega prostora, da bi izboljšali podrobnosti obstoječih in ustvarili nove zemljevide neraziskanih krajev.

Ladja se bo za trenutek ustavila v globokem in praznem vesolju, posnela podatke o gravitaciji in frekvencah etra na tej točki, jih zabeležila v spomin računalnika in se odpravila na naslednjo točko. Na ta način lahko gremo prekrivati specifične frekvence vsake točke na tradicionalnem zemljevidu razdalj z njihovimi ustreznimi točkami etrskih frekvenc.

Zdaj ne samo, da je to mogoče storiti, tudi z razumevanjem gravitacijskega ali etrskega toka (isto) v globokem vesolju lahko matematično veste, kaj bi se zgodilo na neraziskani točki.

Na primer, če pogledamo to:

$2+2=4$, $4+2=6$, $6+2=8$ / 1320 kaj pomeni v tem kontekstu?

Dhor K'áal'él: In to je samo prostor ene same ravnine. Tu manjka dodajanje časovnih ravnin, ki so naložene na tisto, ki jo opisuje Swaruu.

Gosia: Ne vem, Swaruu. Ne vem, kaj to pomeni.

Swaruu: $2+2=4$, $4+2=6$, $6+2=8$ <--- To je znani prostor.

1320 <--- To je neznano, brez zemljevidov.

Toda vemo, da je matematična dinamika etra na tem mestu iz prejšnjega seštevka plus 2 <---, če je torej $2+2=4$, $4+2=6$, $6+2=8$ dinamika matematike frekvenčnih harmonik etra znanega mesta, ki meji na neznano, lahko sklepamo, da ima frekvenca etra 1320 v svojem neposrednem prostoru 1318 in nato 1322. <--- Ladja ni odčitala vrednosti pri 1318 ali 1322, vendar matematično vemo, da sta tam <----.

Čeprav so to nadležno preprosta števila, tista prave frekvence pa so števila z 18 ničlami, ki so v interakciji z izjemno zapletenimi matematičnimi formulami, ki odražajo matematično interakcijo frekvenčnih harmonik etrsko-gravitacijskega toka kraja, se ravna po istem načelu. Matematično lahko iz odčitkov nekega kraja spoznate njegovo povezavo z naslednjim krajem. To bo običajno skladno z istimi matematičnimi načeli. S tem lahko predvidite zemljevid zvezdnih frekvenc, ne da bi potrebovali ladjo, ki bi opravila odčitke v vsakem kraju.

Če je $2 + 2 = 4$, $4 + 2 = 6$, $6 + 2 = 8$, potem je $1320 + 2 = 1322$, prejšnja vrednost pa je $1318 + 2 = 1320$.

Ali sem dobro razložila?

Če poznate matematično dinamiko znanega prostora, lahko poznate matematično dinamiko neznanega prostora.

Eter je tako znan kot neznan prostor. Eter je gravitacija oziroma gravitacija je tok ali tok v etru, tako kot je morski tok del morja.

Kot takega na Zemlji nimate ničesar podobnega, vendar je to zvezdna navigacija le ene ravni, precej enostavna. Kot je dejal K'áal'él, bi morali dodati tudi časovne ravni, s čimer bi se povečala zapletenost matematičnih algoritmov.

Dhor K'áal'él: Da, če lahko nekaj dodam. Kot je pojasnila Swaruu, vam ne manjkajo le začasni elementi preteklosti, sedanosti in prihodnosti. Toda v primeru serije so frekvence toka etra fiksne, medtem, ko so v realnem prostoru spremenljive. Hočem reči, da se ne podrejajo fiksnim faktorjem, kot je 1320, ampak so v napredovanju številčnih frekvenc, ki se gibljejo v tem, kar je iz zavesti ladje zaznано kot čas.

Swaruu: Da, čeprav bi to pomenilo še večjo zapletenost. Zato je to harmonika <---- frekvence. Ker ne gre za fiksno frekvenco, temveč za matematično popolno zaporedje, ki povzroča ali oblikuje to, kar zaznavamo kot kraj. To je glasba. To pomeni, da je glasba popolnoma prepleteno zaporedje frekvenc, pri čemer se vsaka nota ali skupina not nanaša druga na drugo, ki sestavljajo glasbo. Enako je v etru. <.--

Harmonike frekvence so oziroma se razvijajo na popolnoma izračunljiv način. Tako nastane juha frekvenc, v kateri vsaka harmonika ustvari stoječe valovanje, to pa oblikuje predmete, ki jih vidimo na vsakem mestu.

In "tempo" v glasbi, ritem, trajanje vsake note, kot je povezan s tistimi, ki jih igrajo drugi instrumenti, tvorijo slušno juho zvočnih valov v koncertni dvorani, ki niso nič drugega kot to, zvočni valovi. S posredovanjem zavesti dobijo pomen - sam koncert kot umetnost, kot glasba, kot nekaj lepega.

Juha zvočnih valov v koncertni dvorani bi bila enakovredna gravitacijskim tokovom v etru. Šele z intervencijo in interpretacijo zavesti jo je mogoče interpretirati kot koncert / ali materialni prostor. Sonca, planeti, civilizacija in vse drugo. So le gravitacijski tokovi, vendar jih zavest interpretira in pretvori v nekaj, kar ima pomen.

Mimogrede, 432, ki se sešteje v 9 <--- je harmonika frekvence, ki je konstruktivna, saj spodbuja nastajanje stoječih valov v skladu s frekvencami uma ali zavesti. Spodbuja jih, zato se sešteje v devet.

Če to ni matematično natančno popolno zaporedje (glasba), se stoječi val zruši, pri čemer snov razpade nazaj v eter.

Da bi torej ustvarili bolj zapleteno glasbo. Od ene flavte do celotnega koncerta se dodajo matematični algoritmi, ki vladajo zvočnim valovom, vsi pa se popolnoma prepletejo in ustvarijo popoln in kompleksen koncert. Na enak način tudi stoječi valovi, ki so vedno bolj zapleteni in harmonični, ustvarjajo vedno bolj zapletene stvari, kot so sončni sistemi, planeti, ozvezdja.

Če želite kartirati manjše območje, kot je sončni sistem, lahko ladjo premikate z gravitacijskimi ali plazemskimi reaktivnimi motorji, medtem, ko z računalnikom odčitavate vrednosti gravitacije. Vendar to velja le za manjša območja, saj je za medzvezdna območja ali območja celotnih ozvezdij hitrost gravitacijskega ali plazemskega reaktivnega motorja premajhna, da bi lahko izdelali zvezdni zemljevid v času, ki je sprejemljiv za posadko ladje (čas SIT ali merjeno iz notranjosti ladje, kot ga zaznava posadka).

Zato se zatečemo k skakanju z nadsvetlobno hitrostjo od ene izračunane točke do druge. Čeprav pri tem ostanejo "skakalni" prostori brez meritev, je dovolj, da imamo med izmerjenimi točkami odčitke pretoka in vrednosti težnosti, da računalnik zapolni prostore s pravilnimi vrednostmi, če poznamo algoritme, ki vladajo frekvenčnim harmonikam teh območij.

Robert: In nekako ne morete dostopati do etra in pridobiti vseh teh koordinat brez večjega truda?

Swaruu: Potrebuješ referenco, referenca so odčitki gravitacije. Neposredno je mogoče povezati zavest z vsem, z Virom, teoretično da. Gre le za to, da podatki, potrebni za vodenje ladij po globokem vesolju brez raziskovanja, potrebujejo številke in merske vrednosti v obsegu bilijonov, bilijonov podatkov. Z umom-zavestjo teh števil ne moremo obdelati.

Če jih prepustimo računalniku, da jih izračuna, je to na neki način tudi dostop do vira, saj je kvantni računalnik ladje zasnovan tako, da za svoje izračune dostopa do etra. Izračunavanje verjetnosti v kvantnem polju, pri čemer se kvantno polje nanaša na eter in na časovne linije, zavezane ali povezane z zavestjo, ki vse to opazuje, v tem primeru računalniško zavestjo, ki posnema ali povečuje obseg moči tistega, ki pilotira ladjo (zavest v biološkem telesu).

Gosia: In kako daleč ste načrtali prostor? Kam še NISTE šli, da bi kartirali?

Swaruu: Vsega ni mogoče kartirati. Gre bolj za koridorje v prostoru, ki jih lahko uporabljamo, kot omrežje, pri čemer za nekatere točke v zelo prepotovanem prostoru lahko rečemo, da jih dobro poznamo. V teoriji sta to Mlečna cesta in M33, delno tudi druge galaksije.

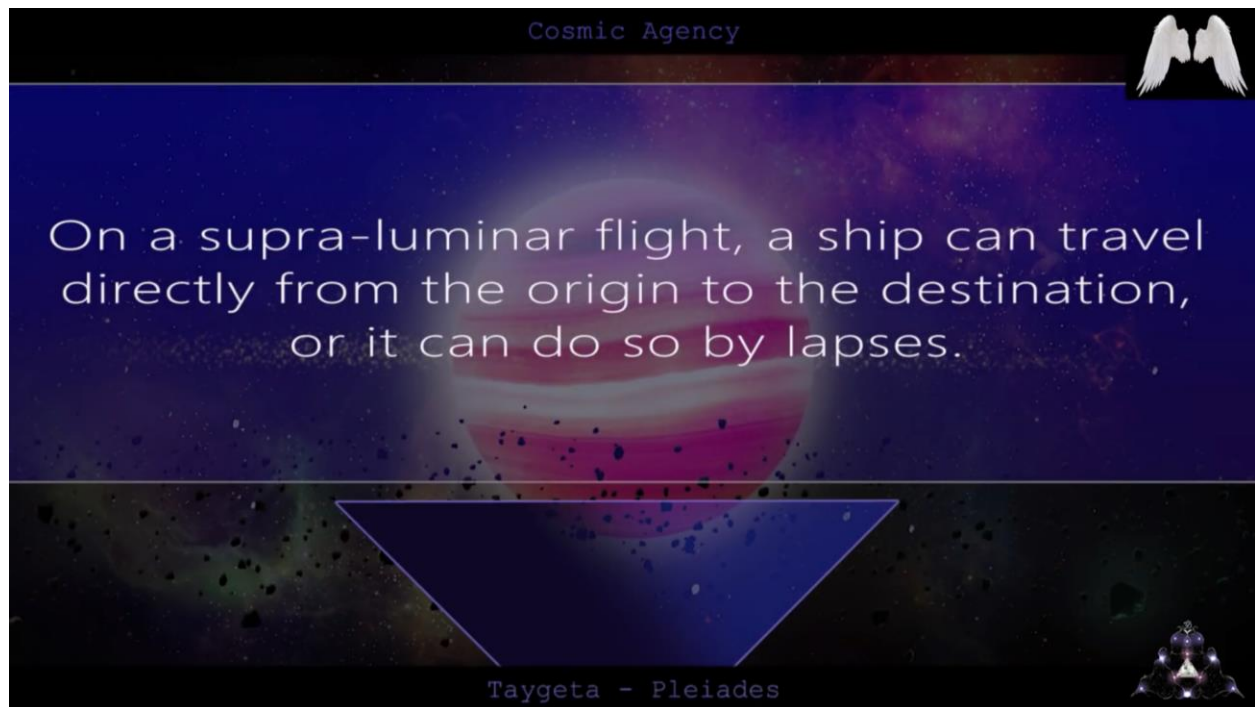
Območja lahko raziskujemo samo z uporabo matematičnih algoritmov, pri čemer jih primerjamo s tistim, kar že imamo. Pri raziskovanju drugih galaksij, čeprav je to mogoče in je bilo storjeno, o teh potovanjih na teh "razdaljah" je več neznanega kot znanega, tudi, če vemo, da je vse na enaki "razdalji", kot se vidi iz etra, saj je iz etra vse dostopno z enako hitrostjo. Toda v praksi je težava v tem, da se ladje odpravijo na raziskovanje in se ne vrnejo.

Robert: Vse to se zaplete, ko zamenjamo časovno linijo. To pomeni, ali bi imeli zvezdni zemljevid za vsako časovno linijo? In za vsako gostoto?

Swaruu: To je še ena težava in razlog, zakaj se ladje ne vrnejo. Spremenljivk je preveč, ko vstopamo v časovne linije.

Ne vem, kako naj opišem časovno manipulacijo z ladjami, ne da bi se najprej spustila v velikansko vprašanje, kaj je čas. Zdaj pa se lotimo teme časa.

Najpomembnejše točke:

Pri nadsvetlobnem letu lahko ladja potuje neposredno od izvora do cilja ali pa potuje s preskoki.

Namen je kartirati frekvence medzvezdnega prostora, da bi izboljšali podrobnosti obstoječih in ustvarili nove zemljevide neraziskanih območij.

By understanding the gravitational or ether flow (the same thing) in deep space you can mathematically know what would happen at the unexplored point. Knowing the mathematical dynamics of the known space, you can know the mathematical dynamics of the unknown space.

Taygeta - Pleiades

Z razumevanjem gravitacijskega ali etrskega toka (isto) v globokem vesolju lahko matematično ugotovite, kaj bi se zgodilo na neraziskani točki. S poznavanjem matematične dinamike znanega prostora lahko spoznate matematično dinamiko neznanega prostora.

The flow frequencies of the ether are fixed, when in real space they are variable.

And that's why it's a harmonic
<---- of a frequency.

Taygeta - Pleiades

Frekvence toka v etru so fiksne, medtem, ko so v realnem prostoru spremenljive. Zato je to harmonika <---- frekvence.

The soup of sound waves inside the concert hall would be the equivalent of the gravitational flows inside the ether. Only with the intervention and interpretation of a consciousness it can be interpreted as a concert / or a material place.

Juha zvočnih valov v koncertni dvorani bi bila enakovredna gravitacijskim tokovom v etru. Šele s posredovanjem in interpretacijo zavesti jo lahko interpretiramo kot koncert / ali materialni prostor.

432, which adds up to 9 <--- is a harmonic frequency that is constructive.

432, kar znese 9 <--- je harmonika frekvence, ki je konstruktivna.

Leaving it to the computer to calculate it, in a way this is also accessing the source, because the quantum computer of the ship is designed to access the ether.

Če prepustite računalniku, da izračuna, je to na nek način tudi dostop do vira, saj je kvantni računalnik ladje zasnovan tako, da dostopa do etra.